

TELEGRAFUL ROMÂN.

Nr. 55. ANUL XV.

Sabiiu, in 9:21 Iuliu 1867.

Telegrafulu iese de doue ori pe septemana: joi'a si Duminec'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiiu 8 Iuliu.

Tratam in unu tempu de prefacere. Candu privimu preste acestu tempu ne infatisieza adese o disparitate de opiniuni, cari s'aru pare ca suntu apröpe de o totala neintielegere. E o crisa acést'a, carea se repetiesce din candu in candu in societatea omenesca; e o crisa, si chiaru si partile societatiei in tempuri cá aceste se imparechieza, incatu credi ca parerile nu se voru mai intalni la un'a si aceeasi tinta.

La 1865 politic'a sistärei fu materi'a aceea ce a produsu schimbările cele mari in Austria. Gruparea partilor constitutive ale monarchiei ce esista pana aci a inceputu a se disolve spre a lua alta forma si a trebuitu multa lupta pana sa pornesca aceste parti pre directiuni noue spre a se intalni in o grupare noua, mai conforma recerintieloru de vietia a partiloru precum si intregului.

Ceea ce s'a urmatu in sinulu intregului a trebuitu sa urmeze si in sinulu partiloru (popöreloru, nationalitatiloru). Scimu cu totii prin câte perversitati a trebuitu sa trecemu si noi romanii pana sa ajungemu numai la stadiulu in care ne aflamu. Si pentru ce acestea tote? Precum si la parti asiä si la intregu, — pentru ajungerea multamirei si fericierei preste totu si in parte. Si de aici sa ne suimu in susu pana la omenimea intréga si sa ne cobarim pana la unu individuu singuru si cu unele modificari totu acelesi aretari ni se voru infatiosia, candu omenimea, candu individulu are sa treca din o stare vechia la o stare noua.

Neesperinti'a, nedepinderea, in fine, necultura sa dicemu, face pre cine-va neindemanatecu, si atunci acelu cine-va este silitu a se indetula cu aceea ce-i da sortea seu noroculu; iera deca esperinti'a si depinderea suntu numai pre jumetate, atunci acelu cine-va siuvaie multu pana candu se apuca de unu lucru, si pote candu se apuca, gresiesce: seu pentruca a lasatu sa treca tempulu cu siuwaiturile; seu punendu man'a pre lucruri contrarie scopulu seu. De cate ori nu s'a intemplat, de popöre, tocm'a pentru ca le lipsea cunoscenti'a unei esperintie istorice, erau straine de art'a unei cugetari mai mature, in eveneminte mari de prefaceri si dau averea si sangele, pentru cá dupa trecerea viscolulu sa recada iera in somnulu umbritu de dispotismu; ce a facutu de esemplu Franci'a acea tiära luminata, deca lumin'a aceea nu a fostu cea adeverata candu la 1789 i s'au datu ocaziunea de o prefacere? Franci'a in acele tempuri a vrutu libertatea. A vrutu aceea ce a vediutu in Americ'a de nordu fiii ei, cari s'a luptatu acolo. Insa ea si-a omoritu regele si regin'a si a latitu unu macelu de ömeni preste tota tier'a in numele libertatiei, unu macelu mai barbaru, cá celu din nöptea lui Bartolomeu si carui i puse capetu numai acelu Napoleonu, carele dupa cum se esprima unu scriitoriu, prin bataia dela Toulonu se face cunoscutu armatei franceze, prin tunurile Vendemiarei Franciei, prin trofeete in Itali'a Europei si prin ocuparea Egiptulu lunei.

Tempulu trebuie dara bine intielesu si apoi sa urmeze procederea spre alu folosi, pentru ca altmintrea omulu celu mai genialu devine captivulu (prinsulu) unei preocupatiuni de sisteme si moravuri si atunci e tota trud'a perdula, cá si candu omulu nu aru sci nimic'a.

In Europ'a e astadi parol'a: „progresu, buna starea materiala si spirituala a popöreloru“, seu cu alte cuvinte „egalitatea nationalitatiloru.“

Monarchi'a austriaca, putemu cu totu dreptulu dice, ca e in miniatura ceea-ce Europ'a e in mare si de aceea parol'a cea mai firesca si aci nu pote fi alt'a decatu egalitatea nationalitatiloru. Dara trebuie bine observatu ca dela parola seu devisa, pa-

na la realisare unui principiu asiä mare trebuie multu lucru. Aci nu e de ajunsu a ave cine-va bunavointia, ci e de lipsa si inca förte de lipsa a ave energia si rebdare, a cautä si a studiä mereu dupa drumulu realisarei.

Noi suntemu aci in tier'a nöstra mai strimta trei natiuni. Aru cugetä cine-va, ca egalitatea acést'a sa se faca indata. Decatu cumpan'a cea gresita, cu carea se mesurä valörea natiuniloru in trecut, a veritu multe pedeci, cari trebuie inlaturate de tempu si de ömeni, pentruca sa ajungemu la stadiulu celu adeveratu. Unu adeveru acést'a pre cátu de neplacutu, pre atätu de neincungiurabilu.

N'aru fi acumu dara nemic'a mai reu pentru noi decatu ca vediendu cum celelalte natiuni, cari nu numai se tinu dara si trecu de mai culte, si cari, pentruca nu se potu desbraca de prejudetiele lorü mostenite din trecut, facu si astadi o suma de opositiuni directe si indirecte principiulu egalitatiei, — sa ne incrucisiamu bratiile si sa totu b o c i m u mereu, cá acei israeliti, pre cari Moise i-a fostu trasu de pre terenulu caramidaritulu cu paiele proprie, pre care terenu nu aveau altu beneficiu decatu a vedé pre altii cum scotu si mananca carnea cea grasa din ölele cele puse la focu totu dupa sudörea israelitiloru; iera de arena de lupta, pre carea astadi se castiga drepturile, sa stämu departe.

Deci dara sa fimu cu mare precautiune cátra ins'a sortea nöstra, sa ingrigimu ca de o parte sa nu ne lasamu in grigi'a sortiei, de alt'a sa nu totu umblämu orbecandu si in fine apoi totu noi acei cerbicosi mai inainte sa tindemu man'a la mijlöce militörice pentru natiunea nöstra.

Eveneminte politice.

Sabiiu, 8 Iuliu

In tempulu din urma senatulu imperialu din Vien'a a inceputu la deslegarea mai murtoru proiecte. Cestiunea ministeriala inca vine din candu in candu in prosceniu, fara de a capetä o solutiune definitiva. Unele sciri afirma insa ca si acést'a cestiune se va deslegä inainte de adunarea delegatiuniloru. Herbst, se asigura ca va face parte din acestu ministeriu. Dintre afacerile cele mai importante ale senatulu imperialu amintimu in acestu locu, espunerea ministrulu de finantie de Becke, carele intr'o cuventare lunga detaieza tota starea finantiala a Austriei, dela 1860 incöce; arata ca pre anulu venitoriu Austria va ave unu prisosu de 1,862,000 fl. si ca detoriile statulu se afla acum la sum'a de 3046 miljöne cu 127 miljöne camete si 24 miljöne amortisatiune. Cu alta ocaziune cugetämu a aretä ce-va mai pre largu obiectulu acést'a. Dupa acést'a mai merita a se aminti aci proiectulu despre codicele penale in care se impartu calcările de lege in crime si deliete, remanendu transgressiunile cu totulu afara din lessicönu judicialu. Pedeps'a de mörte, carea dedü ansa la discutäni seriöse se acceptä de senatu, respective de majoritatea acestuia.

Se vorbesce ca si senatulu imperialu va se capete celu multu pana in 30 Iuliu ferii si sa se convöce apoi ierasi in Septembrie. — Scirea ca delegatiunile de ambe partile imperiulu se voru adunä pre 15 Iuliu nu s'a adeveritu.

Adjutantur'a generala s'a desfiintiatu prin unu biletu pr. in. si se va preface in o cancelaria militaria.

Amesuratu dorintieloru mai inalte, posturile cele mai inalte voru fi inlocuite in ministeriulu ungurescu de resbelu cu oficioeri de honved, insa ömeni de specialitate.

Cancelariulu de Beust are sa calatorésca la Parisu. Despre calatori'a Majestätiloru Lorü aflämu ca se demintu scirile ce se repandise, intr'atät'a, ca

dicu, ca nu s'a facutu nici o dispositiune carea sa revöce cele facute pentru plecare.

Planulu de a convöcä diet'a Croatiei se spune ca s'a delaturatu. De alta parte cetimu despre miscari de trupe dirijate dela Pest'a spre Croatia si spre partea de média-di a Ungariei.

Sultanulu, carele dela Parisu a facutu o excursiune si la Londonu, va sosi in 26 Iuliu la Vien'a. —

In corpulu legilativu alu Franciei a fostu debateri infocate. La o interpelatiune pentru Messicu a respunsu ministrulu Rouher cu multa elocentia si a desasiufratu politic'a ce o a urmaritu Franci'a cu aceea expeditiune. Ministrulu recuösce, ca regimulu nu a pututu reesi cu politic'a ce a avutu de scopu cu expeditiunea messicana, insa acést'a e uniculu punctu negru in glori'a imperiulu intro atäte invingeri. — Cestiunea Luxemburgulu inca a datu ocaziune la grele interpeläri. Justificarea in privinti'a acést'a e destulu de insemnata. Rouher dice ca politic'a regimulu in privinti'a acést'a a avutu unu resultatu seriosu si ca Franci'a nu canta a se presentä in casulu acést'a cá triumfatore, pentru ca politic'a ei e politic'a liniscei si a impaciuirei. Resultatulu politicei franceze nu trebuie sa fia o cauza de a insulä frica, ci elementulu concordiei si päcei. Unitatea Germaniei e unu faptu seriosu, ce s'a implinitu sub sceptrulu Prusiei, unitatea acést'a i-si are acum trase marginile sele si in acést'a nu e nimic'a ce aru puté conturbä pacea lunei.

La o alta interpelatiune raspunde ministrulu ca aliantie esclusive regimulu nu mai incheia, pentru ca acele producu inimiz permanenti.

Cu tote aceste in Franci'a se restituie in statulu de mai inainte regimentele de cavaleria asemenea si cele 23 de baterii sterse la 1865.

Din Prussia inca vinu sciri despre inarmäri.

Revista diuaristica.

Reproducemu urmatöarele linie dupa diuariulu din Parisu la Presse:

„Turburările recente ce au isbucnit in Bulgari'a, si cari marturisescu despre silintiele emisariilor Rusi pentru a agitä tier'a; dau unu interesu de actualitate unei brosiure care a aparatu acumu sub titulu de: Propaganta rusésca in Oriente. Incurcäturile si calculele machiavelismulu muscalescu suntu date pe fatia in acea brosiura, ce esplica de mai nainte pentru ce si cum o miscare este neaperata in tierile unde nemultami-rile existau in realitate, insa esagerate förte multu de emisarii Rusi. Conchiderea autorelui, care pare a fi förte bine informatu, este ca, deca puterile voiescu se ia cu otaräre in mäna interesele nationali ale Bulgariloru, acesti'a cari se temu de despotismulu Czarulu, voru primi cu grabire concursulu protectore alu Europ ei. In casulu contrariu, uitarea säu parasirea puteriloru, a Franciei si a Engliterei aru lasä campulu deschisu intrigiloru si actiunici Rusiei.“

Diuariulu din Parisu Epoca mai adauge urmatöarele totu in asta cestiune:

„Bulgari'a se agita si curendu vomu vedea miscarea intindiendu-se asupra Serbiei si Montenegro. Acum este ocaziunea pentru noi de a semnalä cetitoriloru nostri o brosiura ce a aparatu acumu la Parisu: Propaganta rusésca in Oriente. Acést'a brosiura ne arata Russia ca sufletulu acestei agitäri. Ea da armele, munitiunele, ea tramite comandanti insurgentiloru. Candu tote tierile aceste voru fi in focu atunci Russia va interveni militarescu si provinciile Orientelui, acést'a suburbie a Constantinopolei, voru fi sub domnirea Czarulu.“

Cu tote aste, guvernulu francesu, care cunö-

scu uneltirile Rusiei, nu ia nici o atitudine în această cestiune arditoare, dăce brosiur'a în cestiune. Poporele crestine din Oriente nu aştepta decât unu cuventu, decât unu semnu pentru a se liberă de concursulu egoist al Rusiei. Acestu cuventu va fi disu ore? Său Rusii'a va fi lasata a-si ajunge la scopu, diece ani dupa victori'a dela Sebastopole?

„Brosiur'a în cestiune dăce si unu cuventu în privinti'a acelei cestiune a Evreilor din Romani'a despre care s'a vorbitu atât de multu. În realitate, ministeriulu Român n'a isgonitu decât nesce vagabondi si conspiratori, evrei său crestini. Acesta este singurul mijlocu pentru densulu de a se aperi contr'a intrigelor rusesci. Dăce Evreii au fostu atinsi de lege, acest'a nu că Israeliti ci că agenti ai conspiratiuni.“ (dupa „Romanulu“)

Ultime momente din Imperati'a Messicului.

Dupa sciri din Queretaro din 2 Iunie, tramise în 14 Iunie din Messico la „Morning Post“ Imperatulu Massimilianu eră sa fia impuscatu în 4 Iunie pentruca processu eră dejă mai nainte terminatu. Processulu acest'a se dăce ca fu o simpla comedia, pentruca decurse cu usile incuiate si marturii nu se primira. Chiaru si dintre oficerii ce au făcutu parte din tribunalu au fostu numai comedia pentruca inca înainte de inceperea processulu eră lucru otaritu că Imperatulu si mai multi din capeteniele din jurulu se seu mōra. Imperatulu indata ce a aflatu ca va fi pusu inaintea unui tribunalu de resbelu a protestatu, declarandu ca acestu tribunalu n'e competente alu judecă de ore-ce densulu e recunoscutu de tōte poporele civilisate de Domnitoriu legitimu. Dăce adversarii lui lu voru constringe a se presentă inaintea tribunallu martialu si lu voru dă in judecata care va sa se termine cu mōrtea lui otarita dejă, atunci procederea lor va fi privita de tōta lumea de simpla ucidere, dara nu de mōrte dupa sentintia judecatorēscă. Spre a chiarifică acest'a si mai tare a cerutu Massimilianu pre Tramisulu Prussiei din Messico, că sa vina la Queretaro si sa esplice capetenieloru republicane dreptula poporeloru cu privire la acestu casu.

Descoperirea acest'a a Imp. Massimilianu s'a tramisu generalulu republicanu Diaz, carele sta cu armat'a sea dinaintea Messiculu (capitalei). Nu se scie dăce a ajunsu acest'a declaratiune în mănile lui Diaz, său dōra generalulu imperialu insusi nu a lasatu pre tramissulu prussianu sa parasēscă capital'a. Destulu ca processulu s'a inceputu si Imperatulu s'a aperi insusi. Protestulu Imperatulu

contr'a competentiei tribunallu, precum si o epistola a lui Juarez, carea sub conditiuni stricte de a parasī adeca Imperatulu pentru totu deun'a Messiculu si a nu mai cercă a face vre-o pretensiune asupr'a titlului seu de Imperatu alu Messiculu eliberēza pre Massimilianu—fura nebagate în sēma de tribunalu. Delicenti'aveau a responde la 50 puncte, de cari erau intrebatu pre rendu si căroru dăce le contradiceau nu insemnau nemic'a în protocolu, iēra dăce eră vre-unu punctu la care se da respunsu afirmativu indata se si insemnă în protocolu. Contr'a intrebatiloru putea ori care membru alu tribunallu sa pasiēscă că marturia. Dupa ōresi care consultare tribunallu publica paritiloru, ca dupa tōte punctele satorite contr'a lor se afla vinovati (culpabili) si se judeca la mōrte. Ii intrēba dăce au vre-o observatiune contr'a aceste sentintie. Imperatulu au respunsu cu tōta demnitatea si gravitatea unui barbatu, ca nu recunōsc neci acum competentia tribunallu si ca despre acest'a sa se incunoscintieze Juarez, ceilalti au ascultat sentintia cu despretiu.

Dupa acest'a s'a făcutu de mai multe parti incercări de a modifică sentintia indata in desiertu. Se vorbea si de rescumperare prin bani. Imperatulu nu s'a invoitu la o asemenea eliberare, mai alesu neputendu scapă si pre oficerii sei. De alta parte Juarez se temea tare ca de se va invoi la asiă ce-va, va provocă asuprasi o resculare, pentruca si asiă se vorbesce, ca Escobedo are de cugetu a se impreună cu Diaz dupa caderea Messiculu contr'a lui Juarez.

Escobedo acesta, unulu dintre cei mai de frunte din membru tribunallu inaintea căru s'a judecatu Imperatulu Massimilianu, inaintea cu doi ani deveni prinsu în mănile imperialistiloru si datu în judecata martiala. Atunci gen. Mejia, unulu din cei judecati la mōrte acum dimpreuna cu Imperatulu, se făcu aperiatorulu lui Escobedo. Mejia rugandu acum pre Escobedo sa-lu apere ia respunsu, ca spera a-lu vedē acusi la locul de perdiare. Preste totu s'a purtat brutalu cu toti judecati fără exceptiune.

Alte sciri ne spunu apoi despre o judecata martiala în această cestiune dela 11 Iunie. Eata cum descriu aceste evenimente aceste seriōse în urmarea lor mai departe:

Scirile mai prōspete spunu, ca tribunallu martialu în siedi'ntia secreta a tinutu desbaterile asupr'a sōrtei lui Maximilianu si a consotiloru sei Mejia si Miramon, acesti din urma si-au alesu aperiatori, indata Maximilianu nu. Acesta siedi'ntia s'a tinutu în 11-le l. tr. în Queretaro si desbaterile ei sunt ne-

unoscutu, dara atât'a se scie, ca totu cu această ocaziune s'a pronunțiatu sentintia de mōrte asupr'a tuturor trei. Abia în 18-le a renturnatu sentintia intărita de presidiulu republicei. Toti trei fusera internati în o manastire, si afara de unu abate, nimenia nu putea intră la densii; în incaperea unde se aflau eră si unu altariu. Mai târdu a intratu si Episcopulu din Queretaro spre a implinī functiunile spirituale. Nōptea au petrecut'o Imperatulu conversandu, apoi si-au marturisitu peccatele. Miramon patimea de o plesura capetata în lupta, Mejia indata adormi adencu, iēra Maximilianu a cerutu unelte de scrisu. A scrisu dōue epistole, un'a în limb'a germana mamei sele Archiducesei Sofi'a si alt'a în cea franceza sotiei sele. Ambele le-au predatu Episcopulu spre a le indreptă la locurile unde era destinate; la epistole a alaturatu si bucle din perulu seu. Cătra 4 ore dimineti'a Maximilianu a doritu sa asculte o missa, la carea toti trei a luat parte. Imperatulu ingenunchiă inaintea altariulu pre pētra, ochii si fruntea si-o acoperi cu mănile, pareca că plānge. Miramon eră galfedu si fōrte slabitu din puteri, Mejia indata eră rāpitu de esaltatiune, elu e de origine indianu si, precum dicea, se simtiă prea multamitu ca pōte muri impreuna cu domnulu seu. La siepte ore se audi music'a de procesiune si atunci intră capitanulu Gonzalez spre a legă ochii prinsonieriloru, Miramon se invoi fără nici o resistintia că sa i se lege ochii, Mejia numai dupa ce i siopti ce-va Episcopulu se invoi, Maximilianu indata s'a dechiaratu, ca nici la o intemplantu nu va suferi că sa i se lege ochii, capitanulu avu delicateti'a că sa nu-lu constringa si salutandu pre Imperatulu cu onorile cuvenite, a datu semnu că sa pornēscă conductulu, care si porni indata. Inaintea mergea o trupa de lancieri, apoi band'a militara intonandu unu mersu funebrealu si prinsonierii erau incungjurati de infanteristi cu puscele în bratie. Cădu au esitu pre pōrt'a manastirei Mejia a disu Imperatulu: „Sire, mai dāne pentru ultim'a ōra unu esemplu de curagiū, si noi vomu urmā pasiloru Maj. Tale!“ Maximilianu pasi inaintea dea drēpt'a lui eră abatele Fischer, iēra în steng'a Episcopulu. Dupa densulu a urmatu Miramon insotitu de doi calugari franciscani si în urma Mejia impreuna cu doi preoti santacruziani. Doi franciscani duceau crucea si apa sântita, altii purtau facii; în urma trei sicrie purtate de cătra patru indiani, trei cruci negre cu scaune. Urcandu-se spre cimeteriu, Maximilianu stete în loc si privi sōrele ce resarea, si scōse orologiulu si deschidiandu-lu sarutā portretulu sociei sele din orologiu, apoi lu dede abatelui spre a-lu predă amatei sele socie. Intre aceste se au-

POISIORA.

Flor'a romāna.

(„Convorbiri literare.“)

(Continuare.)

Onisimu Cerentielu, Dnei A. Florinēscă.

Iassi, 5 Mai

Cunōsceti, Dōmn'a mea, flōrea ce o numimu Sor'a sōrelei helianthus annuus. Ea se uita dreptu la sōre pre cătu tempu elu e pe orizonu; indata indata ce apune său se ascunde sub unu nuoru grosu, flōrea tănjesce, se plēca în josu, până ce radiele lui vinu de-i redau viosia perduta. Astfelu tănjesce si eu gandindu la Brustureni, unde speru a fi odata cu scrisōrea acest'a, în care ve voia spune legend'a său mai bine istoria flōrei, nu me uită:

„Radulu Voda remaindu veduvu, domnit'a Mand'a unic'a sea fia frumōsa că o di de Maiu, eră singur'a mangaiere ce-i lasase o sōtie multu iubita. Ea avea acum nōue-spre-dieci ani, si nu voia sa anda de maritatu, de-si o droae de petitori cnezii rusi, grafi nemti, palatini poloni, magnati unguri, afara de cei intăiu feciori de boieri, i-si disputau măn'a ei. Tōta perseveranti'a pretendentiloru care, posedau tōte calitătile ce facu pre omu demnu de a fi iubitu, nu isbuteau a o induplecă, iēra la insistenti'a parintelui seu respondeca ca nu se pōte decide a se despărți de elu. Ōre acest'a sa fia fostu caus'a? Ne indoimu; pentru ca ori cătu aru fi de inghietata inim'a femeiescă, totusi trebuī în fine sa se topēscă la caldele radie a amorului.

„Earn'a trecuse, si primavēr'a se aratā vesela si simbitōre. Tiēr'a eră liniscita, căci Radulu sciea a tinē în respectu pre nestemperatii sei vecini. Atunci intemplantu-se sa arda palatulu domnescu din Iassi, Domnulu cu tōta curtea se mută la Cotnaru, unde fusese odata resiedi'ntia lui Iacobi Voda Despotulu. Situatiunea Cotnarulu incungjuratu de vii, livedi si paduri, facea incantatōre villegiatura domnēscă. Adese ori Domnulu acompaniatu de fiic'a sea si de o suita numerosă de juni boieri, Copii din casa si Curteni se urcau pre dealulu Catalinei la venatōrea cerbiloru, ciutelor si capriōreloru. Indata ce haitasii porniau gōn'a, domnit'a Mand'a calare pre unu calu sprintenu nascutu în stepele Ucrainei presentu a unui june Ataman de cozaci, se rapediă că ventulu pe urm'a capailoru, de glasulu căror'a viau padurile. Toti junii venatori se insirau dupa dens'a, dara nici unulu nu o putea ajunge, afara de Dragomiru curteanulu celu mai frumosu si celu mai vitēzu dintre boierinasii curtiei. Curendu suit'a ii perdeu din vedere, si nimenia nu putea sa le dee de urmă, până ce dupa căte-va ōre, ii vedeau inturnendu-se amendoii linisciti si voiosi. Aceste preumblări, aceste cavalcade a domnitiei cu curteanulu, dă ocaziune de multe banuele ōmeniloru rei; pentru ca Dragomiru, pruncu lepadatu la usi'a unei bisericē, strinsu si crescutu de Radu Voda ce i-lu privea că pre copilulu seu, nu putea fi bine vedutu de curtesanii care invidiau positiunea si favorulu în care i-lu vedeau.

„Dilele se petreceau precum amu spusu. Căierulu de burungiucu din furca si suveic'a stative-loru unde se tiesea filaliulu, stau parasite si neatinsu, Mand'a nu se mai ocupă decât de calarie si venatōre. Pre atunci unu june grafu din Mazovi'a fu alu unui vechiu amicu si aliatu a lui Radulu, veni la Cotnaru cu o suita stralucita, si ceru măn'a tinerei domnitie. Radulu incantatu de o asiă pro-

punere, i-lu si fericitā de ginere, indata Mand'a improtivindu-se, tatalu seu se aprinse de manie, si-i hotări că a dōu'a di sa fia gat'a de a se cunună cu tinerulu polonu, cătra care eră angagiata parol'a sea de domnu.

„Indarnu au fostu lacremile si rugamintele ei; Radulu neclintitu în decisiunea sea, ordonă sa se pregatēscă serbarea nuntei. Sēr'a orasiulu si impregiurimile erau luminate de mii de focuri; bande de lautari jucau hore si doine. Japanele boieriloru, nevestele breslasiloru se ocupau de toalet'a lor; tōta lumea nu vorbea decât de nunt'a domnēscă. Pre la miediulu noptiei musicile tăcū, focurile se stinsera, si cea mai adenca tacere domni.

„In diori de diu, orasienii se desteptara în sunetulu clopotelor si bubuitulu tunurilor, iēra candu servitōrele domnitiei intrara la stapān'a lor, gasira camer'a pustie! Nimenia nu scia ce se facuse Mand'a. Unii diceau ca si-a fecutu sēma in-sasi că sa nu se marite, altii ca s'a dusu la calugarie într'unu schitu departatu, unde sa nu o mai gasēscă; candu unu tieranu spuse ca viindu nōptea într'unu târdu a intālnitu doi tineri calari, care se indreptau în fug'a caliloru spre dēlulu Catalinei, din care a cunoscutu pre Dragomiru curteanulu, ēra pre celalaltu nu l'a pututu vedea fiindu invelitu cu Mantau'a. Indoiēla nu mai remane. Ei fugisera! Acesta fatala scire fu că o lovire de trasnitu pentru betranulu parinte. Infuriatu, ordonă sa se radice indata micu si mare, ostasi, targoveti, sateni, si sa bata codrii că sa prinda pre fugari. În neastemperulu seu, elu insusi urmatu de curtea sea, se puse în capulu glōtei

„Dupa o gōna de căte-va ōre, ajungendu la locul numitu si astadi fontān'a cerbului, gasira pe tinerii amanti dormindu imbratiosati lângă unu isvoru sub umbr'a unoru fagi tufosi, iēra cailu lor pasceau priponiti nu departe. Ce amara desceptare

diau sunetele de gele ale campanelor. Maximilianu vedindu ca se apropie câti-va soldati cu pusele incordate, imbratisă cu caldura pre consoti sei, — episcopulu apropiandu-se câtra densulu ia disu, — că sa-i dea lui sarutarea prin carea ierta tôte messicanilor, la ce Imperatulu cu voce inalta a respunsu: „Spune lui Lopez, ca-lu iertu pentruca m'a vendutu; spune Messiculu intregu ca-i iertu crim'a sea!” — Apoi strinse mân'a abatelui, carele a cadiutu la piciorele lui si-i sarutâ mânele. Pasî inainte si disu câtra oficerulu comandante suridindu: „A la disposicion de usted!” Puscele dela câte 5 insi se indreptara spre pepturile lor, atunci pronuntâ Imper. câte-va cuvinte in limb'a germana, puscele tresnira, si Imperatulu cadiu asup'r'a crucei pe carea se redimă. Indata-lu aredicara si impreuna cu cei doi generali l'au pusu in sicriu. Apoi i ingropara in mormintele din apropiare. Episcopulu a cetitu deslegarea. Presiedintele tribunalului martialu gen. Corona a chematu la sine pre episcopulu si a cerutu epistolele lui Massimilianu. Cea adresata mamei sale nu au desfacut'o, insa cea adresata imperatesei Siarlot'a s'a desfacutu din consideratiuni politice. Acêsta epistola suna astfelu in traducere: „Multu iubit'a mea Siarlota! Déca va voi Ddieu, că intr'o di sa te rensanatosiedi si sa poti ceti aceste siruri, vei cunosce sôrtea mea, ce m'a tormentatu de candu ai caletoritu spre Europ'a, in deplin'a sea terore. Parasindu-me ai dusu cu tine noroculu si anim'a mea. De ce n'amu ascultatu svaturile tale! Nenumeratele nenorociri si persecutiuni fatale, mi-au ruinatu tôte sperantiele, dreptu aceea pentru mine môrtea nu e agonia durerôsă, ci o eliberare de necesuri. Eu cadu cu gloria că soldatu, că rege invinsu, dara nu desonoratu. — Déca durerile tale suntu veeminti, déca Dumniedieu ne va impreună câtu de curendu, voiu binecuvântâ mân'a lui cu carea ne-a cercatu asiă de greu Adio Adio ! Alu teu sermanu Massimilianu.”

Principatele române unite.

Impartasimu dupa „Romanulu” urmatorele:

Spatulu lipsindu-ne astadi spre a vorbi despre scirile din afara, dămu locu aci urmatorei sciri din intru, ce o datorimu diuariatului din Iasi „Dreptatea.”

„Asera la 7 ore, Domnitoriulu a primitu o deputatiune compusa de 12 notabili cetățeni din Tatarasi. Inaltimea Sea a aretatu deputatiunei solici-tudinea ce are pentru poporulu iesianu si in specialu pentru comerciantii Români, cari suntu atatu de struncinati in pozitunea lor, si-au anuntiatu ca

pentru suburbi'a Tatarasiu — vechi'a vâtra a com-merciului romanescu din Iasi — s'a hotărîtu sa platêasca M. S. bezmanulu anului acestui'a, in cursulu căruia va regulă pre sêm'a sea, si rescum-perarea vecinica a bezmanarilor nostri Tatarasieni.

„Deputatiunea plina de bucurie a multiamitu ferbinte domnitoriulu pentru acêsta buna inspira-tiune a inimei sele.

„M. Sea a atinsu intr'adeveru punctulu sim-titoriulu alu cestiunei economice a Iasiului. Impro-prietărirea bezmanarilor Români si colonisarea Ia-siului cu români pre locurile Statului, este, credemu celu mai puternicu mijlocu spre a redică acestu an-ticu si ilustru municipiu din caderea sea de astadi.

„Mari'a Sea a luat u inițiativ'a pe câtu l'au iertatu impregiurările; acum este rendulu deputa-tiloru Iesieni se propue Camerei unu proiectu de lege practicu care se realizeze acêsta idea atatu de frumôsă, si pre care pentru prim'a ôra au anun-ciat'o in Camera unulu dintre deputatii nostrii cei mai liberali si mai bine intentionati pentru inflori-rea urbei Iasiului.”

Asiă dara Domnulu Romunilor nu numai ca a promis ca ie pre sêm'a sea, adeca ca guvernulu va presentâ Adonărei unu proiectu de lege prin care sa se dea dreptate si Româniloru din subur-bi'a Tatarasiu, sa asiedie temelii romanismului, in acea vechia Capitala de unde elu a fostu, de vre-o 30 de ani încôce, isgonitu in tôte modurile, dara inca a platitu indata din averea sea si embaticulu lecutorilor din Tatarasiu. Intr'unu anu de dile, Carolu I, a datu in bine faceri tôte list'a civile, a datu inca si din averea parintêasca, a visitatu Ro-mania intrêga s'a loptatu spre a vindecă in câta este prin pulintii'a omenêasca totu feliulu de sufe-rintie si de rele ce a gasitu aci; in acêsta lupta a intempnatu feliurite pedeci si ce este si mai du-rerosu ca multe din acele pedeci au venitu din laun-tru, si unele chiaru dela Senatu si dela Camera. Suntemu siguri insa ca virtutea, iubirea binelui si a patriei suflandu asupra-ne cu atât'a taria de pre tronulu Romaniei, va risipi in curendu feliuritiu niori in cari fu invaluite si inimile si inteliginti'a nôstra si astfelu, redevenindu ceea ce suntu prin natur'a lor, natiune si Domnu voru merge in viitoru pre aceeași cale, spre aceeași tinla si cu aceeași iubire si credintia.

Cetimu in „Natiunea” urmatorele:

Eri la 29 s'a distribuitu premiele la elevii di-ligenti dela gimnasia, dela Seminaru, dela scôl'a co-merciale, si astadi, la elevele dela scôl'a centrale. Ceremonialulu de ieri s'a petrecutu dupa obi-

ceiu. D. Stefanu Golescu, Ministru de esterne, a presiedatu acêsta solemnitate, insotitu de D. Mini-stru de resbelu Adrianu. D. Aronu Florianu, unulu din membrii consiliului permanentu de Instructiune, a cetitu discursulu ce publicămu mai la vale. Sa-l'a fu decorata cu gustu si plina de parintii si ru-dele elevilor. Printre decoratiunile de verdētia, fi-gurau pre paretu unu mare numeru de tablouri cu peisage, architectura si câte-va busturi de ômeni de diferite etăti si marimi, desemnate de elevii gim-nasiilor si Liceilor; ele ne-au atrasu atentiunea, si mai cu sēma tablourile Gimnasiului Lazaru si ale Liceului St. Sav'a. —

... Nu putemu a ne exprimă in destulu măt-nirea nôstra si pentru scôl'a de comerci. Numai nume streine, si mai cu sēma de Israeliti, s'au au-ditu sunandu la chiemarea premiatilor. Indiferin-tii'a Româniloru de a-si dă copiii la acêsta scôla o privimu că o cestiune de natiunalitate; căci, prin acêst'a se deschide usi'a strainiloru a intră si mai multu in sufletulu natiunei, care e comerciulu. Păna acum strainii conduc comerciulu la noi prin influ-inti'a averei; preste câti-va ani ei i-lu voru con-duce si oficiale prin sciintia, căci elevii din scôl'a comerciale au sa dirige tôte biurourile comerciale, fie publice fie particulare. Români nostri alêrga la cancelarii, adeca la saracie si la subjugare; iêra strainii, cum vedemu toti, alêrga la comerci, adeca la bogatie si la independintia. Si apoi cine nu scie ca unde e averea e si viēti'a natiunala? Noi amu dori că Români sa intielēga odata importantii'a co-merciului, si in particularu a scôlei de comerci, si sa nu intărdie a-si tramite copiii la acêsta scôla, cu mai multa preferintia decâtu la ori-care elt'a, déca voiescu sa asigure fiiloru lor o viēti'a feri-cita si independenta, si patriei unu viitoru in care strainii sa nu mai aiba influinti'a ce o au astadi in comerci, din care cauza insasi alegerile de depu-tati sêu de membri municipali suntu acum totu sub alor conducere.

Discursulu tinutu de D. Aronu Florianu la solemnitatea distribuirei premiilor.

Domniloru!

Prosperitatea Statelor, in care se gramadescu natiunile si populii, spre a ajunge mai cu siguran-tia la destinatiunea lor, se conditiunēza de mai multe institutiuni salutare ce-si creēza; dara sufle-tulu tuturor acestoru institutiuni cari lumineza, des-voltēza si da impulsione progresului este institu-tiunea instructiunei publice.

Da-mi scôle si-ti voiu reformă lumea, a dîsu

„Făra a dice unu singuru cuventu, fără a le face cea mai mica muștrare, Radu făcî semnu os-tasiloru ce impregiurase pe Dragomiru sa-lu dee pre mânele calăului, iera pre Mand'a nu o lasă sa se deparțeze că sa privescă esecutiunea amantului seu. Atunci Dragomiru se repedi, si smulgendu unu smocu de floricele ce cresceau pre malulu pa-rentiului ce curgea dela isvoru, le aruncă la piciô-rele Mandei lesinate strigandu-i: nu me uită! nu me uită! Apoi facendu-si cruce puse capulu pre trunchiulu pregatitu lănga care stă calăulu.

Securea cadiu!

De atunci florici'a acêst'a, s'a numitu N u m e u i t ă .

Pôte ca amabilele nôstre cetitôre aru dori sa scie cine e acêsta D-n'a Florinêsc'a si acestu D. Cerentielu?

Trebuie sa le satisfacemu curiositatea.

D-n'a Florinêsc'a eră o fata orfana crescuta de o bunica a ei, care i-si dete tôte silinti'a de ai dă o buna educatiune. Dupa mai multi ani de pen-siunatu, unde ea invetiă totu — ce invatia fetele la noi, bunica sea o luă a casa, că sa o marite, dara nici unu pretendantu nu se arată, si sciti pen-tru ce? Pentru ca Angelic'a de-si modesta, tinera si frumôsă avea unu defectu mare; nu avē zestre! Betrân'a eră mahnita. Me temu, dicea ea câtra D. Florinescu, proprietariu mare si holteiu betrân'u care ii visită adese, sa nu inchidu ochii, si sa lasu cop-il'a acêst'a ne pusa la cale. Dami-o mie, res-punse boieriulu. Chiemara pre Angelic'a că sa o intrebe ce gandesco de acêsta propunere. Copil'a mea, ii disu D. Florinescu, déca nu te sparie tra-iulu cu unu betrân'u, hotarescete a-mi indulci pu-tinele dile ce mi-a mai remasu. In loculu focului junetiei, vei gâsi in mine tôte dragostea si ingrigi-rea unui bunu parinte.

Angelic'a — a cărei'a inima eră libera — primi bucurôsă cu singur'a conditiune de a nu se des-părti de bunica sea.

La Brustureni, asiedierea barbatu-seu, ea gâsi o biblioteca alêsa, o grădina bine tinuta cu o flo-rarie plina de plante escotice s. c. l. Ocupata de trebile gospodariei, avendu cea mai tenera in-grigire de barbatulu ei, primblarea, cetirea, music'a, nu lasa urtitulu sa se introduca in castelulu seu. Duminecele si serbatorile, câti-va vecini de verst'a barbatu-seu i visitau. Ea ascultă cu in-gduintia povestele lor si jucă cu densi prefe-ransulu, încātu ei o adorau.

Singurulu noru care inegură asta viēti'a lina, fu preste doi ani mai antăiu môrtea bunica-i, pe care dupa siēse luni o urmă si d. Florinescu, la-sandu pe sotii'a sea mostenitôre pe tôte averea lui.

Veduvu la 22 ani, stăpăna pe o avere mare, Angelic'a acum nu avē decâtu a intinde mân'a, pentru a vedē acalindu-sē de totu degetulu câte o duzina de pretendanti, dar ea urmă a trăi ca si mai na-inte; primea numai rarele visite a amiciloru barba-tu-seu, si pe D. Onisimu Cerentielu.

Permiteti-ne a vorbi acum si de D-lui.

Cerentielu eră unu teneru de spiritu, avendu tôte cualitățile si tôte defectele junetiei. Dupa ce fini gimnasiulu, se trase cu betrân'a sea mama in Tatarasi unde avē o casutia ascunsa sub vr'o trei butuci de via, care se caliară până pe copere-mentu. Acolo se apuca de cultivatu gradinuti'a sea, căci un'a din pasiunile sale eră florile. Pe urma se decise sa se duca la Parisu că sa-si man-tue studiele, de unde se inturnă preste doi ani, cunoscendu fôrte bine tôte — gradinele Parisului. Dupa inturnarea sea, neavendu ce face, intră in ser-vitiu; fu pe rendu subgrefieru, sub-comisariu si sub-prefectu la o plasa unde din intemplantu se află si mosi'a Brustureni.

Că unu omu binecrescutu, visită pe admini-stratii sei, incependu cu Domnulu si Dômn'a Flori-nescu. Acesti'a lu primira cu acea amenitate no-bila si ospetie sincera care totu inca se mai ga-sesce pe la proprietarii nostri, dar care din nenorocire incepe a se perde. Elu vorbi cu boieriulu agricultura si politica; cu cocôn'a musica si litera-tura. Se primblă prin gradina, discută, asup'r'a flo-riloru ca unu cunosecatoriu, si apoi incantatu de vi-si'a lui si luă adio, promitendu de a veni — dupa gratiôs'a invitare a ôspetiloru — de câte-ori trebile plasei i voru dă tempu.

Visitele lui se indesira. Totdeun'a primitu cu placere, ajunse a fi celu mai nesuferitu si mai ne-grigitoru subprefectu candu nu eră la Brustureni. Dupa môrtea D-lui Florinescu, bunacuvinti'a cerea că visitele lui sa fia mai rari. Cerentielu venea mai raru, dar siedea mai multu.

Intr'o di primblandu-se prin gradina, unu do-robantiu i aduse unu plicu in care gasi permutarea lui la o alta plasa intr'unu judetiu departatu. De-speratulu Cerentielu si luă adio suspinandu, se in-turnă la Iasi, si si dete demissiunea, jurandu a nu mai servi o p a t r i a i n g r a t a !

Angelic'a se intristă si se simti si mai sin-gura, dara — precum amu vedutu din corespu-n-dintii'a lor — ei nu incetara de a fi in cele mai bune relatiuni.

Alalta-eri eramu gat'a sa mē pornescu la tiēra; candu amu primitu urmatoriulu biletu:

„Dômn'a Angelic'a Florinêsc'a si domnulu O-nisimu Cerentielu rōga pre domnulu C. N. sa bine-voiesca a le face onôre de a asistă la cununi'a lor, ce se va serbă la biseric'a din satulu Brustureni Dumineca la 18 a curentei.”

Amu risu gandindu la poznele care facu flo-rile, si amu plecatu la Brustureni.

Costantinu Negruzzi.

unu mare filosofu, si guvernele petrunse de acestu adeveru an creatu institute de educatiune si a datu cea mai mare intindere invetiamentului si cea mai intinsa dezvoltare ideelor si cunoscintelor de totu gradulu si de tota speci'a, pentru tote ocupatiunele si conditiunile vietii sociale. Astadi instructiunea dupa cantitatea si calitatea in carea se respandesc, a ajunsu a se recunosc de barometru alu avutiei, si tarii unui Statu si de mesura cu care se calculéza prosperitatea si fericirile unei natiuni. Destinele Providentiei inscriendu Statulu Român in cartea Statelor lumii, guvernele, ce s'au succedatu au dotatu tier'a cu diferite institutiuni si intr'acestea n'ag uitatu a pune in rangulu d'antâiu instructiunea publica, dupa meritulu si importantia sea. N'avemu pretentiunea de a dice ca scólele nostre suntu la inaltimea la care se afla asemenea institute in Statele civilizate; avemu insa sperantia ca guvernul si va intinde binefacatorea sea mana spre a delaturá defectele materiali si morali de cari suferu spre a deveni adeverate sanctuarii ale sciintiei si ale moralei.

Domnilor! Tinerimea care frecuenta astadi diferitele scóle ale tierci sunt copii nostri, sunt rudele si amicii nostri, suntu conationalii si compatriotii nostri, si toti astépta dela noi formarea si cultur'a loro, moralitatea si fericirea loro. Acésta tinerime pentru care ne interesamu atât'a, este generatiunea carei'a avemu ai incredintia, dupa noi, tier'a si viitoriulu ei spre a le transmite si ea la rendulu seu generatiunei ce-i va succede in mostenirea ideilor si cunoscintelor ce va posedea. Acésta tinerime streina de agitatiunile vietii reali, cu inim'a si cu sufletulu transparenti, gat'a a primi impresiunile a totu ce o incungiura, nu va fi decât a ceea ce o vomu face noi. Educata pre bazele moralei crestine, si instituita in secretele sciintelor serioase, ea va dá o generatiune si mai buna care va merge si mai departe pre drumulu progresului si alu perfectiunarei spiritului si morali. Nu putemu dara aduce patriei, natiunei si umanitatiei mai mare servitiu, decâtu déca pre acésta tinerime o vomu instrui, o vomu educá si-i vomu inspirá foculu acelu sacru care nasce sentimente nobile pentru totu ce e bunu, frumosu si inaltu in folosulu si glori'a tierci.

Domnilor! Solemnitatea la care v'ati adunatu astadi este inchinata incurajarei tinerimei; este o serbatore in care se recompenséza diligentia in studii si bun'a conduita a scolariilor, cari au asudatu cu succesu pre bancile claselor. De-si acésta solemnitate se repetiesce in toti anii, ea este totu noua, pentru ca noua este lup'ta in care s'au produsu elevii triumfatori, noi suntu chiaru si luptatorii cari merita pretiulu veghierilor loro in decursulu anulu scolariu. Interesulu ce societatea i-a pentru acésta serbatore a tinerimei ii probéza numeros'a multime de fatia de parintii, rudele si amicii elevilor, si de buni cetatieni cari toti dorescu din inima si sufletu ca generatiunea ce se cresce acum in scóle sa fia odata onore tierci si natiunei.

Elevilor, cari v'ati distinsu in cariera studiilor vóstre in anulu scolariu ce espira, veniti cá sa primiti premiele ce se cuvinu meritului.

Aduceti-ve aminte ca prin acésta recompensa a-ti luat obligatiunea de a aspirá si de a meritá asemenea onore in totu cursulu studiilor vóstre. Nu perdeti din vedere ca ceea ce invetiati nu e pentru vieti'a practica in care veti intrá dupa terminarea carierei scolare. Patri'a, guvernulu si tota natiunea astépta dela voi cá sa deveniti crestini, buni, ómeni onesti si cetatieni folositori in ori-ce positiune va veti aflá in societate.

Numai astfelu se va satisfice legea progresului si se voru implini ardiétoarele dorintie ale tierci, natiuni si umanitatii.

Varietáti.

* Esc. Sea comissariulu regescu a spendatu 400 fl. pentru fondulu honvedilor.

* Dupa cum aude „Korunk“ cass'a principala transilvana din Sabiu se desfiintéza si va fi inlocuita prin patru directiuni cercuale cu resiedintie in Clusiu, Sabiu, Brasiovu si M. Vasiarheiu.

* (Alegeri comitatense si scaunale) Din cátu amu pututu aflá in comitatulu cetatiei de balta s'a alesu officiali si adeca: Judi primari s'au alesu Franciscu Földvári si Ioann Pinciú, V-comiti Colomanu Boér si Basiliu Moldovanu; notari primari Carolu Kovács (a abdisu) notariu secundariu: Alessandro Filipu

Archivariu: Iosifu Musnai. Szolgabirae suntu: Dionisiu Pecri, I. Reinert, Albertu Horváth, Rudolfu Fritsch, Macaveiu Popu, St. Kinisi, Réz. Aessori la sedria: Gyárfás, Alesandru Vita, Ad. Tamasi, Mart. Schwarz, Alesandru Furdú, Basiliu Bianu, Ios. Simon, Albertu Kispál, Lad. Zeyk. Fiscalu superioru: Aloisiu Kocis, sub-fiscalu Ioann Gerasimu; Archivariu Gabr. Csató. Judi pupilari Albertu Pecri si Samuila Ratiu. — In scaunulu Ariesiului inca s'afacutu alegerile. Dupa cátu amu aflatu din sciri private Simeonu Horvatu e alesu de primulu asessorulu judecatori'a scaun. cu tote voturile.

* Municipiulu Vasiarheului vrea sa stramute, osemintelor lui Török, Gálly si Horvát spendiurati la 1854 pentru crime politice, in cimeteriulu comunu.

* Se scrie in unele foi neromane, ca sosescu bani rusesci in tiera cu deosebire la romanii din Comitatulu Albei inf. Impregiurarea acést'a adaugu acele foi da ansa la multe temeri. „Kol. Közl.“ observa ca nu scie incátu e scirea acést'a (a lui Magyar Polgár) adevérata; scie insa ca romanii din comitatulu Albei infariore, la alegerea deputatului s'a purtatu dupa cum se cade sa se pórtu unu poporu constitutiunалу. Ceea ce privesce banii muscalesci, cine-i capeta ii cheltue si apoi ride in pumni. Mai departe dice K. K. ca la 1849 candu erau muscalii la marginea tierci diceau romanii: „vinu catanele nostre“ iera dupa-ce au venitu si s'au convinsu (romanii) de barbarismulu muscalescu diceau: „dracu sa-i duca, cáci acesti'a suntu catanele domnilor.“ — Deadreptulu scirei garantéza foile ce o publica.

* Deputatii ardeleni dietali de rel. rom. cat. reclama autonomi'a besericei rom. cat. pe bazea dreptului istoricu. Spre acestu sfersitu se provóca si la statoririle protocolare ce le facura deputatii rom. cat. sub presiedinti'a Episcopului rom. cat. din Transilvania pre tempulu dietei din Clusiu. Reclamatiunea acést'a se asternu acum in forma de petitiune prin unulu dintre subscriptori, pre lánge alelturarea actului dela Clusiu, ministeriulu de culte. — P. Hirnök impatasindu representatiunea dimpreuna cu aclusele dice, ca acést'a fatia cu ide'a uniunei nu se póte privi de unu obiectu de separatismu ci numai de unu incidentu momentosu si decidatoriu, care ilustréza pretensiunile de autonomia si independintia bisericéscá a tuturor catoliciloru de sub s. corona.

* Dupa „M. P.“ ministeriulu ung. de instructiune are de cugetu a stergelimb'a greca dintre obiectele de invetiamentu, de alta parte insa vrea cá limbei latine sa-i dea acea ponderositate, incátu pentru unele obiecte de invetiamentu sa devina limba de propunere.

* „Kr. Ztg.“ din Brasiovu serie ca unu fiacru de acolo s'a dusu cu unu negutiatoriu pana la Campin'a in Romani'a. Dupa ce-si termina negutiatoriulu afacerile sele se întorse cátra casa si inca cu grab'a, cá sa póta trece dincóale pana nu se inchide vam'a romanéscá pre Predealu si cea austriaca pe Temesiulu superioru. Dupa manatur'a cea tare din caus'a aretata caii erau osteniti si pentru recrearea acestor'a si pentruca sa cineze ce-va negutiatoriulu remasera vre-o cátu-va tempu in ospetari'a de lánge vama. Dupa 10 ore plecara cátra Brasiovu. Pe drumu a adurmitu negutiatoriulu in trasura si fiacrulu pe capra. Intr'unu tardiu se trediesce negutiati. si observa ca trasura sta pe locu. Striga fiacrului sa máne, dar acést'a durmea dusu. Ese acum negutiatoriulu din carutia si afla ca fiacrulu durmea pe capra si tineá strinsu de frenelile taiate si caii nicairi. Pana candu pasagieru si manatoriu durmira se vede ca venira, se da cu socotél'a, tigani corturari si taiara fránele si luara caii. Cu mare necasu au trasu acum ambii caruti'a pana la carcim'a Destei, de carea nu erau departe, unde au remasu pana diminétia.

* Representanti'a municipala din Dobritinu au decisu, a nu se mai cere concessiune pentru tinerea de arme de focu.

* Gustavu Rasch descrie in „Foisior'a dela „Siebenbürgische Blätter“, Clerulu din Romani'a cu colorile cele mai urite. Metropolitulu primat din Bucuresci, respective barb'a acestui'a jóca o rola mare in descrierile séle. — Atragemu atentiunea celor competentu asup'a acestei impregiurari.

* La espositiunea din Paris suntu din Transilvania, Ungari'a, Croati'a, Slavoni'a 245 de espunatori. Dintre acesti'a au capetatu 17 medalii de aur, 40 cea de argintu, 52 de bronzu iera 45 au fostu laudati. Grup'a cerealeloru au avutu 48 de espunatori, dintre cari 21

fura distinsi. Dintre 63 espunatori de vinuri fura premiati 34. — Preste totu au fostu la espusetiune 60,000 espunatori. Dintre acestia 64 au capetatu premiele cele mari, 882 medalie de aur, 3653 de argintu, 6565 de bronzu, 5801 fura laudati, laolalta 16,965 premiati.

* Multiamita publica. Onor. Domnu si medicu practic Ioanne de Vogel avu bunavointia — la implinirea dorintelor fatia cu morbulu greu a sotiei mele, — (dupa-ce amu cerutu deosebire ajutore) care fu aprópe de ór'a despartirei din acésta lume, — a se interesa pentru insenatosiarea ei. Singuru numai staruintiei si diligintiei acestui adevératu si filantropicu medicu amu de a multiami deplin'a insenatosiare a sotiei mele.

In urm'a acesteia me simtu detoriu, a recunosc multiamit'a mea si publice si pre numitulu Domnu fia-cáru bolnavu cá medicu practic, cu tota onórea a-lu recomandá. Sabiu 30 Iuniu 1867. Georgiu Moceanu.

Bibliografia.

In dílele acesteia a esitu in tipografi'a archidiecezana de sub tipariu o brosiura de 8 cóle, octavu mare, sub tub titlu'a: Acte oficióse, privitóre la infiintiarea Metropoliei gr. resaritene a Romániloru din Transilvania, Ungari'a si Banatu. Cuprinsulu dupa indicele brosiurei este urmatoriulu:

Indice.

I. Protocolulu siedintelor sinodale, tinute in Carlovitiu in 13, 14 si 17 Augustu 1864 fati'a 1.

II Protocolu siedintelor sinodale tinute in Carlovitiu in 11 Septembrie 1864. fati'a 5.

III. Protocolulu siedintelor sinodale tinute in Carlovitiu in 11 si 15 Sept. 1864. fati'a 17.

IV. Protocolulu siedintelor conferentiale tinute in Carlovitiu din 8-16 Febr. 1865 fati'a 23.

V. Protocolulu siedintei conferentiale, tinuta in Carlovitiu in 2 Martiu 1865. fati'a 35.

VI. Protocolulu siedintelor conferentiale tinute in Carlovitiu din 5-8 Martiu 1865. fati'a 39.

VII. Disertatiunea Archiepiscopului si Metropolitului Andreiu, tinuta in conferinti'a din 5 Martie 1865. fati'a 45.

VIII. Opiniunea membrilor romani din comissiunea alea in Sinodulu generalu, pentru cercetarea fondurilor administrate in Carlovitiu si erusarea partilor competente natiunei romane si celei serbesci. fati'a 69.

Proiectulu de Programa alu reprezentantilor romani la Sinodulu episcopescu in Carlovitiu, in privinti'a despartirii ierarhice a Romaniloru de cátra serbi. fati'a 94.

IX. A d a u s u l u la disertatiunea Archiepiscopului si Metropolitului Andreiu. fati'a 120.

X. Declaratatiunea supletoria a Archiep. si Metropolitului Andreiu Baronu de Siagun'a si a Episcopului Procopiu Ivacicovicu, in privinti'a intrebarei manastirilor. fati'a 126.

Din indicele acesteia se póte vedé, ca brosiura ce ne sta inainte cuprinde documente, cari cu referire la reinfintiarea Metropoliei nostre sunt de cea mai mare insemnatate. Istori'a besericei nostre, carea va avé a apretia marea acuisitiune ce amu facutu prin restabilirea Metropoliei nostre strabune natiunale, va aflá actele acesteia demne de tota consideratiunea. Dar actele acesteia au nu numai insemnatate istorica, ci si practica tota odata; cáci in ele se afla punctele de manecare, din cari au purcesu reprezentantii besericei nostre romane fatia cu serbi, atátu in privinti'a despartirii ierarhice cátu si in privinti'a impartirii monastirilor si fondurilor, ce stau inca esclusivu sub administratiunea si in folosirea ierarhiei serbesci. Punctele acesteia de manecare a barbatilor nostri de incredere, precum si pasii ce iau facutu ei, dupa cum presupunemu cu tota siguritatea, voru deveni substratu de desbatere in celu mai deaprópe congresu metropolitanu, ce asteptamu sa se incuviintieze din parte regimului. Dreptu aceea ne si luamu voia a atrage atentiunea tuturor barbatilor nostri inteligenti asup'a amintitelor acte oficióse, ce s'au tiparitu in consonantia cu conclusulu adusu in siedinti'a conferentiale a reprezentantilor nostri, tinuta in Carlovitiu in 8 Febr. 1865. Brosiura se póte capeta dela tipografi'a archidiecezana din Sabiu pentru pretiulu de 50 xr. v. a. —